

ny värld I BILD

NORDISK TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

NR 9
1967

NORDISK TIDSKRIFT
FÖR MORALISK UPPRUSTNING

Utgives av IDE och KULTUR

Utkommer en gång i månaden.

I redaktionen

Finn Harald Wetterfors Sverige
Keld Jörgensen, Danmark, adm red
Einar Engebretsen Norge
Lennart Sjögren, Sverige, ansvarig utgivare

Sid 1 - MRA-photo, 2 - MRA-photo,
D C Organ, 3 - MRA-photo, 4 - Ulf
Grahn, 5 - Reportagebild, 6 - Leif Ho-
velsen, 7 - PACE-photo, 8 - Repor-
tagebild, 9 - Jan Franzon, 11 - David
Channer

PRENUMERATIONSPRIS per år (12 nummer)

Sverige kr 20 —
Danmark dkr 24 —
Norge nkr 25 —
Finland mk 13 —

DANMARK

Holbergsgade 11 Köpenhamn K
Postgiro 13 05 50 Tel BYen 438

FINLAND Postgiro 112095, Helsingfors

NORGE

Inkognitogata 32, Postboks 1243, Viken, Oslo 1
Postgiro 12 579 Telf 44 64 78

SVERIGE

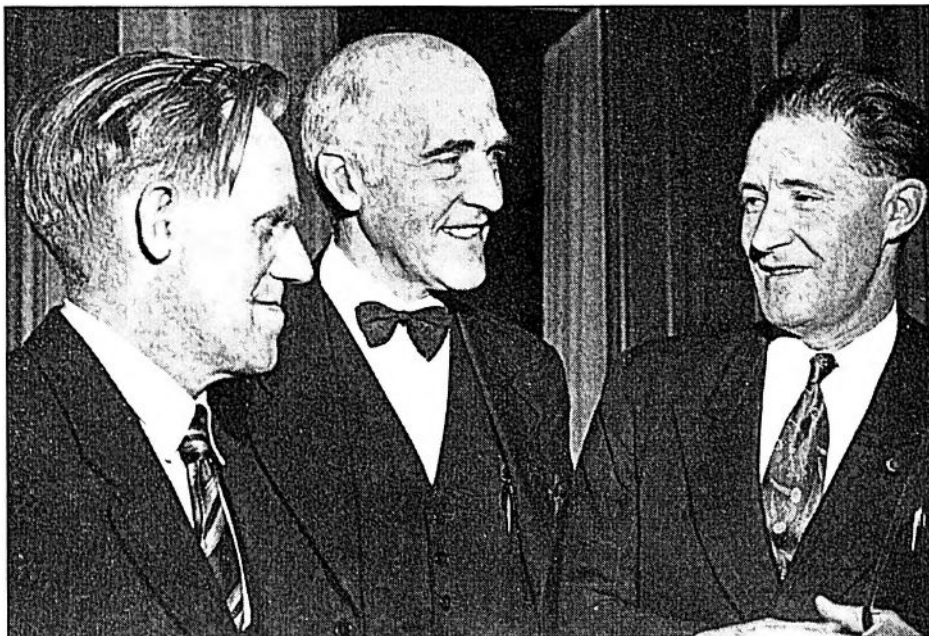
Sveavägen 34 VI, Stockholm C
Postgiro 706190 Tel 103458

© NY VÄRLD I BILD

Tryckt av A/S Ahrent Flensborg Bogtrykkeri
Ringsted

Bengt Jonzon

kristen

Bengt Jonzon med svenska arbetarledare i Caux 1950, tv Axel Sundkvist och th Paul Hedberg från Karlsborgsverken — Nedan tas han emot med hedersbetygelser av en maori under sitt besök i Nya Zeeland 1965 — Th med sameledaren Per Idivuoma och dennes fru Inga — Därunder halsar han den iranske andlige dignitaren Aya-tullah Modjtahedi valkommen till en nordisk ungdomskonferens 1962

Innehåll:

- Sid 5 Besök hos Dalai Lama
- Sid 6 Debatt Något nytt och revolutionart
- Sid 7 Till Harlem och Carnegie Hall
- Sid 8 Vad är frihet?
- Sid 9 Nu vill jag återvända Intervju
- Sid 11 Larare i u-land Intervju
- Sid 12 Saxat och citerat
- Sid 13 Med ett kliv in i atomåldern
- Sid 15 Hant och sagt

revolutionär

Biskop Bengt Jonzon, som gick bort en söndag i augusti, var en revolutionär. Han var icke bara en kyrklig ledare — han var också en folkets man. Om honom sade en tonårig flicka »Han var så modern — han tyckte om människor.»

Då han nyligen gjorde en bilresa i sitt gamla stift och kom upp emot Karesuando, stannade man vid vägkanten för att fråga en gammal same om vägen. Samen stack huvudet in i bilen, sag biskopen och utbrast »Nej, se är det inte Gammel-Jonzon som är ute och far.»

Bengt Jonzon var under sin studenttid lärjunge till Nathan Söderblom, och han arbetade samman med honom i många år. Det var ärkebiskop Söderblom, som gav honom uppslaget att studera den finska religiositeten. Det ledde till att han lärde sig finska och på långa motorcykelresor lärde han känna Finland, som han kom att älska. Han var hedersdoktor vid Helsingfors universitet.

Det var också ärkebiskop Nathan Söderblom, som satte honom i kontakt med det arbete, som senare blev Moralisk upprustning. Söderblom hade då träffat Frank Buchman, Moralisk upprustnings upphovsman, i Edinburgh, och då han fick en inbjudan till en konferens i Oxford, lammade han den till sin vän Bengt Jonzon med orden »Det har är någonting för dig.»

Vad Söderblom tänkte om Buchmans arbete framgår av en halsning, som han sände denne kort före sin död. »Ni arbetar med det enda som verkligen betyder någonting i religion och liv. Kristi absoluta herravalde i vara hjartan, ord och gärningar. Ett förvandlat människoliv talar kraftigare än mängder av predikningar.»

Bengt Jonzon hade alltid lidit av splittringen mellan arbetarrörelsen och kyrkan. Då han första gången besökte Caux, framförde han under ett samtal sina bekymmer för hur man bäst kunde göra arbetarna i de stora industrierna intresserade av kyrkan. »Tank inte på kyrkan, tank på landet», var det svar, han fick. Han fann en lösning, som var stor nog att överbrygga alla motsättningar. Han tog

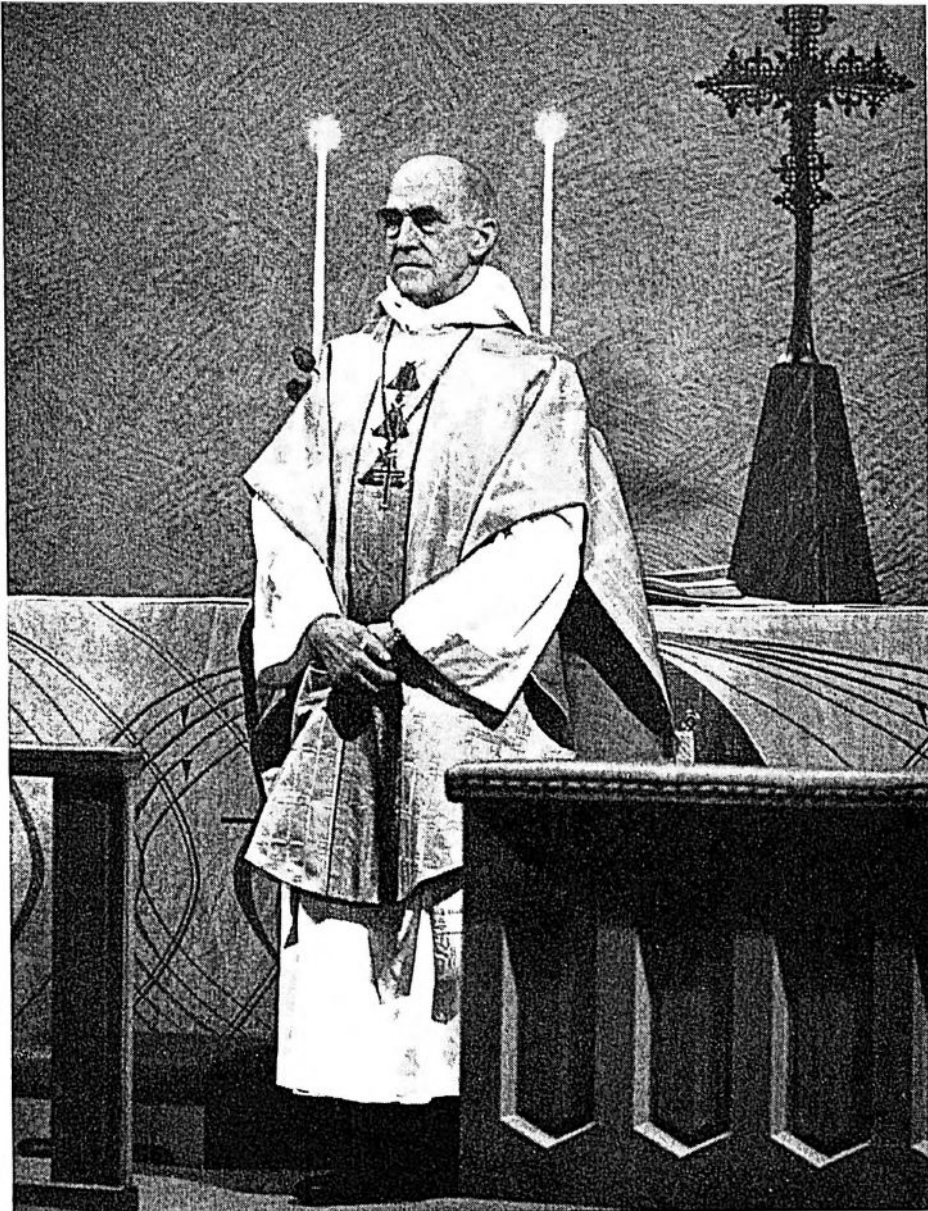
på sig den skuld som han kände att kyrkan bar på från tidigare generationer. Han fann några av sina bästa vänner bland fackföreningsledarna i gruvorna och skogsindustrierna i sitt stora stift. Med dem och med industricheferna planlade han de nya mänskliga relationer som växer fram, då människor andrar sig, då bitterhet och hat får sin lösning och då ett äkta samarbete om vad som är rätt börjar.

Det var helt i linje med dessa erfarenheter att han en dag fann sig vara en av huvudtalarna på ett första majmote i Malmberget — inte ett politiskt tal men ett tal om den revolution som lag honom om hjärtat.

Kampen för människovärdet var för Bengt Jonzon inte bara en teori. Den tog sig konkret uttryck bl a i fråga om en minoritet som samerna. Han grundade samernas folkhögskola i Jokkmokk som en hjälp för samerna att utveckla sin egen kultur. Genom arbetet med Moralisk upprustning upplevde han både hur den överlagsna attityd hos svenskarna som samerna upplever som förtryck, kunde andras och hur den bitterhet hos samerna, som denna attityd skapar, kunde lösas.

Bengt Jonzon accepterade aldrig att hat och våld utgjorde någon lösning på problemen i världen. Han hade erfart hur människor kan bli annorlunda, och han trodde på att det var en allmängiltig lösning. Han sålde sin flygel för att skaffa pengar till kampen för en fredlig lösning mellan turkar och greker på Cypern. Han brann för ett broderskap mellan raserna i Afrika och såg hur det tog sig konkret uttryck, då svarta och vita andrade sig i Kenya eller då Nigeria fick sin självständighet utan blodsutgjutelse. Den senare tidens tragiska handlingar i Nigeria fick honom endast att kampa än hårdare för den lösning han så ofta sett verksam. Han godkände aldrig tanken att man kan lösa människors problem med medel som står i strid med Guds vilja. Men han arbetade in i det sista för en gudsstyrets revolution.

För två år sedan företog han en årslång resa runt jorden, varvid han framst besökte Australien, Nya Zeeland och Indien. Då han kom tillbaka,

talade han med profetisk kraft om Sveriges gudagivna uppgift i världen.

Han trodde uppriktigt och överlagt att Sverige skulle kunna avskaffa nöden i världen — om vi verkligen gick in för uppgiften. Men han trodde inte att det skulle kunna ske billigt, genom att ge 1 % av nationalprodukten. Utan det måste betyda en total nyinriktning av hela vårt folk, som måste få stora konsekvenser för vår industri och handel, vår undervisning, vår fackliga rörelse, vår kultur och inte minst vår kyrka. Han trodde inte heller att familjeplanering var det enda saliggörande medlet, men han trodde lidelsefullt på att en samvetetsrevolution bland folken skulle kunna lara oss att leva så att varje problem fick sin lösning.

Han var övertygad om att de nödlidande folken skulle kunna hjälpa sig

sjalva, om deras människovärde upprättades, men han var lika viss om att det måste föregås av ett upprättande av samvetets majestat i våra egna länder i den kristna västern. Han glädde sig därför att satsa sina sista pengar på att sända sin egen son och sonhustru att arbeta samman med Rajmohan Gandhi i Indien. Och han ägnade de sista veckorna av sitt liv åt att träna en styrka av människor, unga och gamla, som vill mobilisera Norden för dess uppgift i världen.

»Den svenska kyrkan har förlorat en av sina ädlaste söner och trognaste tjänare», sade ärkebiskop Gunnar Hultgren vid Bengt Jonzons jordfästning i Uppsala domkyrka. »Välsignat vara minnet av Bengt Jonzons kristna personlighet. Gud vara tack för hans hangivna tjänst i Kristi kyrka på jorden.»

L S/

Besök hos

DALAI LAMA

Av Bror och Gerd Jonzon

Tibet har kallats »världens tak» Dharamsala på Himalajas sydvästsida ungefär på Sulitelmas höjd, skulle kanske kunna kallas »världens stup-ranna» Det är den näst regnräkaste platsen i Indien Men mellan skurarna är utsikten från terrassen där detta skrives fantastisk

Men vi har inte kommit hit bara för att beundra utsikten Målet för den långa resan från Delhi, först 12 timmar i ett stekande hett och sotigt tåg, sedan i en gammal buss, som i fyra dramatiska timmar slingrar sig fram på bergsvägarna, är ett besök hos Dalai Lama Han är inte bara tibetanernas religiösa ledare utan därtill också Tibets statsoverhuvud i landsflykt Tibeterna har spritts vida omkring efter Kinas maktovertagande 1959 I Indien, Nepal och andra gransstater finns det 80 000 tibetaner, och nya flyktingar anländer varje dag Denne 33-årige buddistledare är den sammanhallande lanken för alla tibetaner i världen

Det är Rajmohan Gandhi, Dalai Lamas jamnarige, som förmedlat vår intervju På Gandhis förfrågan kom ett omedelbart telegrafiskt svar Kom på söndag kl 10! Vid utsatt tid klättrar vi alltså uppför stigen den sista kilometern till Dalai Lamas hus, väl bevakat av indiska soldater De tar inga risker med en gast av hans slag var portfölj och handvaska genomsoxs omsorgsfullt, innan vi släpps in

Om man vantat sig att i Dalai Lama finna ett världsfrånvant helgon utan egentlig kontakt med livets realiteter, så tar man fel Han är en kraftig ung man med vaken iakttagande blick som spelar bakom glasogonen Halsningen är ytterst oformell, och han själv serverar te Konversationen spanner över hela världen Ryssland,

Kina, Amerika och inte minst Sverige Men det som mer än annat intresserar honom är Rajmohan Gandhis aktion för att modernisera Indien Han fragar Hur kan ni nå massor av människor? Hur togs 'India Arise' emot i Europa? Vilka planer har Gandhi nu?

Samtidigt som Dalai Lama bär hela bordan av sitt folks tragedi, har han ett utpräglat sinne för humor Det spelande skrattet ligger nära till hands och har helt säkert hjälpt honom genom många hopplosa situationer Skrattet flodar som Himalajas bergsbackar, när vi samtalar om människor som förvandlats från »skojare» Det engelska ordet »rascal» översatts till ett tibetanskt dialektuttryck, som i våra öron låter som »chopchan», och det utlöser hejdlös munterhet

Så ställer Dalai Lama en fråga som uppenbarligen sysselsätter honom intensivt Hur kan man förena fornojsamhet med framsteg? Somliga människor är fornojsamma, men gör inga framsteg, andra är framstegsvanliga men blir sura och missnöjda, när deras arbete inte mots med framgång

Tydligt söker han efter en väg att förena den gamla buddistiska synen på fornojsamhet och frihet från alla begär som livets högsta goda med ett sätt att leva som kan leda till framsteg för hela det tibetanska folket Det är därför som han är intresserad av Rajmohan Gandhis väg att revolutionär förändra människor, så att hela samhället omdanas

— Jag är en högst vanlig människa, säger Dalai Lama Jag kan inte göra så mycket Men jag vill gärna göra allt jag kan för att samarbeta med er En insats för att lyfta människorna — deras tankande och liv — är mycket viktigt Annars kommer inte

Dalai Lama vid ett besök i New Delhi

materiella framsteg att gagna oss De kommer att arbeta emot oss Det finns inte tillräckligt med folk som begriper detta Vem som helst kan uppnå materiella förbättringar, men hur kan man förändra människornas tankande?

Tiden flyger, och vi har redan suttit en halvtimme längre än den utmatta tiden, när vår vard ger tecken till uppbrott Nagra droppar regn börjar falla Han beställer omedelbart en jeep, så att vi kan fara och halsa på slaktningarna till en tibetansk flicka vi mott i Sverige

Vi kommer länge att minnas honom, där han stod vid dorren mannen i munkdrakten med den goda och intelligenta blicken och den milsvida utsikten bakom sig — den man som forkroppsligar ett helt folks tragedi och förhoppningar

Debatt:

Något nytt och revolutionärt

De militära striderna i Mellersta ostern tog sex dagar — foljderna är oöverskådliga Lidandet från andra världskriget har fått nytillskott Fred har vi aldrig haft i världen, endast krigsstillestånd Hatet blommar på alla nivåer, hat mellan kapitalistiska stater, hat mellan socialistiska stater, hat inom dessa olika stater, hat inom stater med blandekonomi, hat mellan svarta och vita, hat mellan politiska partier, hat inom politiska partier, hat mellan grannar, hat inom familjer

Redan nu måste skapas sådana lösningar som forebygger ett nytt Vietnam Kanske skall det ske via Indien som ju är nyckeln till Asien Givetvis ett annorlunda Indien, något nytt och revolutionärt där människorna lär inse sitt värde som människor Ur detta sitt människovärde kan de hämta fortrostan på den egna formågan till skapande arbete och självförsörjning

För att modernisera och effektivisera detta uppbyggnadsarbete i Indien har Rajmohan Gandhi ställt sig i spetsen Han är sonson till Mahatma Gandhi och chefredaktör för tidningen Himmat i Bombay En konkret 4-årsplan har utarbetats Det gäller byggandet av ett utbildningscentrum i Panchgani, 30 mil från Bombay Utbildning sker inom olika yrken och sedan reser de yrkesutbildade ut till landets byar En modellby för rationellt jordbruk ingår också i den ekonomiska planen Första etappen av utbildningscentrat i Panchgani beräknas färdigt vid årsskiftet Ett antal svenskar har nyligen rest ut för att hjälpa till och man hoppas på flera andra personer från bl a Norden

Rajmohan Gandhi har nyligen med ett 60-tal indiska ungdomar rest genom Europa och gjort en strålande PR

för sitt land Dessa ungdomar representerar olika kaster vilka samarbetar, en unik situation i ett land med så många religioner och kulturmonster Den anda som präglar redaktör Gandhi och hans medarbetare är den rörelse vi har i Sverige kallar Moralisk upprustning (MRA)

Jag lärde känna denna kristna grupp först i »verkstaden» Caux i Schweiz Genève ligger som bekant i närheten och framstående delegater från Internationella Arbetskonferensen (ILO) och från Ekonomiska och Sociala Rådet (ECOSOC), gästade alltid Caux Folk från hela världen möts i Caux, bl a motte jag två afrikaner vilka studerade på universitet i Jugoslavien

Som mångårig medlem av ett radikalt arbetarparti känner jag till den misstro som moter en kommunist där

Solveig Ronn, t h, talar inför konferensen i Caux, Schweiz

I »Debattsfontret» i NY DAG nr 36, den 8–14 sept, gjorde fru SOLVEIG RÖNN ett inlägg i en aktuell debatt under rubriken »Handling mellan kristna och marxister» Fru Ronn har i två skilda perioder representerat det kommunistiska partiet i Andra kammaren och har också varit stadsfullmäktigeledamot i Göteborg Vi återger här ett utdrag av hennes artikel

för att kunskap saknas angående den socialistiska målsättningen Vi i vår tur bör nog taga reda på vad olika religiösa grupper menar med sin övertygelse Vad jag funnit hos MRA och som gör att jag personligen kommer att samarbeta med dem är det revolutionära reformarbete för en lidande mänsklighet som de ägnar sitt liv åt Moralisk upprustning har ett enkelt och reellt alternativ till hat och prestige — sammanfattat i de absoluta normerna om arlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek Dessa normer är dialektiskt betingade och där har vi, filosofiskt sett, vad vi kommunister kallar helhet, mångfald, rörelse, förändring, balans, värdering och målsättning MRA talar om förvandling av människan, kommunisterna forfaktar förnyelse, i båda fallen måste en förbättring ske I samarbetet med de kristna grupperna gäller ju följande samma regler som i enhetsarbetet i profana organisationer, inget ansvarande av den egna socialistiska grundsynen

Inom vårt parti har vi ett stort behov av lidelse för folkets sak Hanförelsen som band oss samman på tretti-talets nivå har utvecklingen själv avslutat Vad vi behöver lara är hansyn och omsorg om individen (Vi har alltid talat om medlemsvård) En annan art av människa måste utvecklas men vi kan inte vanta tills vi genomfört socialismen Vi bör göra både och Dels arbeta för partiet och dess mål, dels omvandla oss själva och andra individer till förståelse för att hat och prestige utgör inga lösningar — de foder endast nya och varre problem Endast en modern människa, förnyad eller förvandlad, passar till hög teknisk som annars kan hinna fatta människans förnuft I de socialistiska

forts sid 14

Sing-Out
foreställning
på Fort Slo-
cum

Till Harlem och Carnegie Hall

»Det enda alternativet till kravaller är en revolution av det ratta slaget», sade ledaren för Moralisk upprustning i USA, J Blanton Belk på tvåårsdagen av Sing-Out-rorelsens födelse. Dagen celebrerades med en särskild föreställning av Sing-Out på Fort Slocum, en ö utanför New York, där en världsfestival för Sing-Out-ungdom hållits i sommar.

Belk fortsatte »Den avgörande frågan i Amerika idag ligger djupare än ras- och generationsmotsättningar. Den gäller människans bångstyriga natur.

Svaret på frågan ligger i en revolutionär förvandling av den mänskliga naturen. Utan en sådan måste vi räkna med mera våld och flera restriktiva åtgärder för att kontrollera den.

Sing-Out har visat bland tusentals unga och gamla, svarta och vita och indianer, att denna revolutionära förändring innebär att människor tar ansvar för vad som sker i deras land.»

I rask takt har nya grupper av ungdom utbildats på Fort Slocum-on att i sång och musik uttrycka de idéer som kan inspirera Amerikas miljoner till att acceptera en sådan förändring.

De amerikanska ungdomarna har fått stöd av ungdomar från alla kontinenter, som kommit till denna världsfestival för Sing-Out för att få tra-

ning och för att nå ut till Amerika och Kanada med budskapet och för att sedan återvända till sina egna länder. Också från Norden har ett antal deltagit.

Talesmannen för en grupp ungdomar från Detroit som deltog i festivalen sade »Det är vår plikt att återuppbygga det kravallharjade Detroit.» Dessa ungdomar nådde sin stad bl a genom television och gav också föreställningar av sin musikaliska show på flera skolor i staden.

En annan grupp från Venezuela stod i begrepp att resa till Amerika för att delta i festivalen, då huvudstaden Caracas utsattes för ett svårt jordskalv. Ungdomarna uppsköt sin resa och hjälpte i stället till med uppfostringsarbetet. De satsade sina hoppsamlade respengar på att finansiera räddningsarbetet.

I hjärtat av New York, i Harlem och på nedre Manhattan liksom på West Side har olika grupper från Fort Slocum givit kvartersföreställningar för tusentals människor.

En polis kommenterade att det som gjort det största intrycket på ungdomen i kvarteret var det faktum att »ni kommit som vänner och tagit kontakt med dem också de som försökte hindra er i vad ni gjorde. Ni talade

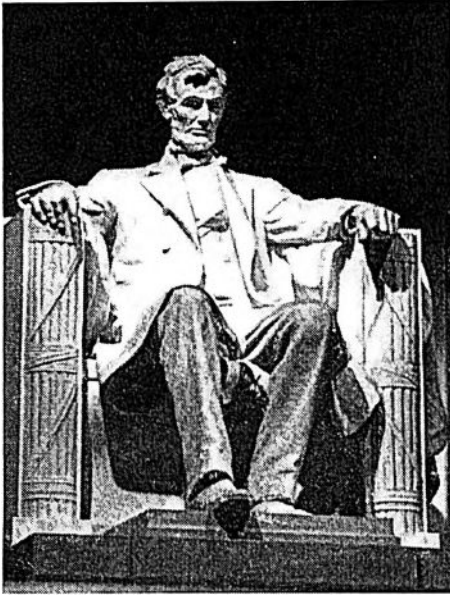
oppet och direkt till dem och det är ungdomarna har inte vana vid.»

Sing-Out-ungdomarna sade i Harlem att de var ute för att »ställa till ratta det som är fel i världen genom en moralisk revolution som snabbare leder till målet än vissa människor anser att man kan göra genom att använda sig av våld.»

Detta måste ses mot bakgrunden av ett uttalande av Stokely Carmichael, en av de främsta talesmännen för »Black Power» under den senaste tiden. Han sade för några veckor sedan: »Vi måste skapa nya Vietnam i New York och Detroit.»

Sing-Out har visats på några av Amerikas främsta scener. Under sommaren gavs föreställningar i Constitution Hall i Washington. I början av september spelade ungdomarna i sex dagar i New Yorks berömda Carnegie Hall, som vid premiären fylldes till sista plats. En sovjetdiplomat som var närvarande vid premiären yttrade efteråt att Sing-Out var det mest genuina uttrycket för Amerika som han sett. »Detta är vad det ryska folket borde se.»

Från Fort Slocum har tre ensembler sammansatta av ungdomar från hela landet dragit ut i olika riktningar, till västkusten, till mellanstaterna och till städerna på östkusten.

Statyn över Lincoln i Washington

Vad är frihet?

Av
lektor
Karin Moberger

Det behövs en ny frihetens födelse i Norden och i världen idag »En ny födelse av friheten» är Lincolns berömda ord i hans Gettysburg-tal under inbördeskriget för hundra år sedan, som gjorde slut på negerslaveriet.

Det finns idag två väsentligt skilda uppfattningar om hur det skall se ut i världen. Den ena går ut på att människan är »född fri, utrustad med förnuft och samvete», som det står i Fornta nationernas förklaring om de mänskliga rättigheterna, — att hon har förmåga att skilja mellan rätt och orätt och kan, när hon är fri, välja det rätta.

Den andra uppfattningen raknar med att människan måste styras av människor som är starkare eller »förstär bast».

Gränsen mellan de två uppfattningarna går inte mellan öst och väst, mellan den fria världen och den kommunistiska världen. Många i den icke-kommunistiska världen hyser den uppfattningen att människan måste styras av andra för att livet skall fungera.

Jag lyssnade till ett av de många anföranden som hölls i skolorna i våras om narkotikaproblemet. Åhörarna var i 13—15-årsåldern. Talaren beskrev vad som händer, när en människa börjar med narkotika och berättade om några narkomaners livsöden. Han slutade: »Nu har jag talat om för er vad som kommer att hända, om ni börjar med narkotika. Men ni lever i ett fritt land, så ni gör som ni vill.»

Att besluta att göra som jag vill — det är inte frihetens födelsestund, det är början på den väg som leder till frihetens död. Peter Howard, den engelske journalisten och dramatikern, som var ansvarig för Moralisk uppbyggings världsarbete, skriver i sin bok »Revolutionen som kommer»: »Hur kan jag säga något mot Hitler, som torterade och förintade människor som råkade vara födda judar, om jag i mitt eget liv säger: Jag tänker göra vad som passar mig bäst, det är min idé om rätt och orätt. Hitler skulle svarat: Det är exakt, vad jag säger.»

Nasta yttrande om friheten kom

från en filmregissör, som var i Sverige för att få ut sin narkotikafilm — Chapaqua — på den svenska marknaden. Han sade något mycket märkligt. Jag anser att människan är fri. Därför har hon rätt att göra med sin kropp vad hon vill, också att förstöra den.

Det ligger en oerhörd cynism i det uttalandet. Om vi lämnade människor att dö i rannstenen, därför att de själva var skyld till sitt öde, skulle det föstra en likgiltighet och grymhet mot andra, som snart ryckte undan grunden för ett fritt samhälle.

Ett tredje yttrande jag ser som typiskt kom från en lärare. Hon talade om förhållanden i skolvärlden, som hon djupt kände var fel. Men så sade hon: »Men jag tänker inte öppna min mun och säga någonting om det. Jag har gjort det några gånger, talat om vad jag verkligen kan vara rätt. Men du anar inte så nedsablad jag har blivit. Människor har varit över mig som vargar och sagt mig hur dum jag var. Så jag tänker tåga i det här landet.»

Situationen i Sverige idag är sådan att en människa som med kraft och eftertryck — och så att det hörs — står upp för moraliska normer, en tro på Gud och en kampande ideologi för det som är rätt, riskerar att bli skjuten, inte med kulsprutor men med hån, förakt och förlojligande.

Det som behövs i stor skala bland oss är att kaniner förvandlas till lejon. Vid minsta fara springer kaninerna in i närmaste hål i hopp om, att faran så småningom skall gå över, så att de kan hoppa upp igen. Lejonen går utan fruktan till attack.

Den stora frågan, när det gäller friheten, lyder: Vem är det egentligen som bestämmer över mitt liv, vad jag säger, vad jag tiger med — vad jag gör och inte gör. Det är inte bara en personlig fråga utan en som kommer att bli aktuell i stor skala under de kommande åren.

Vetenskapen kommer att ge människor möjligheter att genom bli psykofarmaka, arftlighetsforskningens resultat och psykologiska kunskaper på ett helt nytt sätt dirigera det mänskliga beteendet. Man har t ex

forts sid 10

— Hur länge har Du varit i Europa?

— Sex år

— Och vad har Du gjort här?

— Först studerade jag maskinteknik på universitetet i München. Sedan har jag praktiserat jordbruk under ett års tid och skall i höst återvända till München för att fortsätta med mina studier på lantbrukshögskolan där.

— Du har alltså studerat två skilda ämnen. Hur kommer det sig?

— I Indien lever 80% av befolkningen på jordbruket. Genom att jag studerat både maskinteknik och jordbruk kan jag göra mycket mer för mitt land, eftersom vi måste mekanisera vårt jordbruk mycket.

— Har Du någon erfarenhet av jordbruk hemifrån?

— Ja. Min far är ingenjör men äger stora landområden. Och jag har tänkt mig att bygga upp ett modernt monterjordbruk där. Vi måste ge våra jordbrukare all hjälp. Vi måste visa dem vad man kan åstadkomma inom ett modernt lantbruk med maskiner, konstgödsel och alla andra tekniska hjälpmedel. Men för att kunna visa andra hur det skall gå till måste man själv satsa något.

Jordmånen är mycket god i min del av Indien och med moderna tekniska metoder skulle vi kunna producera så mycket att vi kunde exportera. Vi skulle kunna försörja världen med vad den behöver och även avhjälpa vår egen hungersnöd.

— Vi talar här i Europa om att sända ut till Indien en installation på att prova nya vägar. Känner Du flera som har samma idéer som Du?

— Det är inte lätt att svara på. Det finns många indiska studenter i Europa. Och jag antar att många av dem tänker på samma sätt som jag, men de har inte möjligheter att förverkliga dem.

Vårt land genomgår också en svår tid just nu. Många studenter som studerat i Europa kan inte få något jobb, när de återvänder till Indien. Därför kommer de tillbaka till Europa eller fortsätter till Amerika eller Kanada. Här erbjuds vi ju ett behagligare och lättare liv än hemma.

— Ungefär hur många indiska studenter studerar i Europa nu?

— Enbart i Tyskland tror jag det är omkring 6 000 studenter och praktikanter och siffran för hela Europa är mellan 10 000 och 12 000.

— Och hur många av dessa kan tankas stanna i Europa eller fortsätta till Kanada eller Amerika?

— Av praktikanterna stannar minst 90% och jag skulle tro att 75% av studenterna stannar eller reser vidare över Atlanten.

— Far ni något indiskt statsunderstöd för era studier?

— Nej, jag personligen får inget stöd från min regering. En del får understöd från staten i de länder, där de studerar. Andra får sitt uppehälle genom att skaffa sig anställningar här.

— Hur kom Du på idén att återvända till Indien, när så många av Dina kamrater inte gör det?

— Första gången jag återvände på mina ferier till Indien blev jag mycket besviken på mitt land och jag kom tillbaka till Europa fast beslutet att inte återvända till Indien, när jag var färdig med studierna, därför att mitt land inte hade något att erbjuda mig. Dessutom ville jag inte återvända till fattigdomen, korruptionen och byråkratrin. Trots allt detta visste jag ändå att Indien behöver mig.

— Du har kanske redan tidigare gjort en insats i Indien på något sätt?

— Ja, jag arbetade mycket med en socialdemokratisk studentorganisation som var en gren av Praja-socialistpartiet och jag var också sekreterare för studentkåren. Men splittringen inom mitt eget parti var en bidragande orsak till att jag inte ville återvända till Indien. Med så mycket splittring riskerar vi nämligen antingen en militärdiktatur eller en kommunistisk diktatur och själva kan vi inte erbjuda ett demokratiskt alternativ till folket. Men nu har jag beslutat mig för att resa tillbaka trots detta.

— Hur har Du kommit på de tankarna?

— Det gick till på ett ganska märkligt sätt. I mina studier ingår tolv månaders praktik i jordbruk. De sista två månaderna av dessa hade jag tänkt

Ashis Ghosh

Nu vill jag återvända

Finn Harald Wetterfors intervjuar en indisk student i Sverige

forts. nästa sid

**— Jag var
skeptisk mot Europa**

tillbringa på en kibbutz i Israel, då en indisk kamrat gav mig en adress på en jordbrukare i Sverige

Efter några år i Europa har jag blivit ganska skeptisk mot den materialistiska inställning som så många europeer har. Men jag blev ganska förvånad, när jag kom till den här gården. Jag fann en sådan anda som man skulle onska för varje gård i Indien eller var som helst i världen. De anställda hjälpte mig så väl tillrätta. Familjens hjärtlighet och enkelhet gjorde också starkt intryck på mig. Jag fick veta att godsägaren ofta var på resor i och utom Europa, men allt på gården tycktes fungera väl.

Genom den familjen fick jag veta mycket om moralisk upprustning, som jag hade hört talas om redan i Indien. Jag förstod genom våra samtal att moralisk upprustning varken är något amerikanskt, något fascistiskt eller kommunistiskt. Absolut arlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek borde vara principer för alla människor.

Jag var besviken på korruptionen i mitt eget land men nu började jag fråga mig om jag själv alltid var ärlig.

Under mina år i Europa har mina föräldrar sant mig pengar för mitt uppehälle. Men jag har aldrig berättat för dem att jag samtidigt haft ett stipendium, och att jag använt deras pengar för andra ting. Det har jag nu

talat om för dem och kommer att betala tillbaka pengarna till dem.

— *Tror Du att de erfarenheter Du gjort kan ha någon betydelse för andra indiska studenter?*

— Efter det jag har upplevt här i Sverige har jag beslutat mig för att definitivt återvända till Indien för att göra min insats där. När jag träffade människor här som tänkte och planerade mera för mitt land än jag gjort, då skändes jag. För jag är stolt över att vara indier. Nu vill jag också försöka övertyga mina indiska kamrater att återvända. Och när jag kan andra mig måste varje indier ha samma möjlighet till det. Den förändring jag upplevt är förresten möjlig för alla människor, vare sig de kommer från Indien, Europa eller Afrika.

— *Vi talar här mycket om vad som kan vara den effektivaste hjälpen för Indien från Europas sida. Du har upplevt mycket nytt här, både tekniskt, vetenskapligt och mänskligt sett. Hur skulle du besvara den frågan?*

— Det är en svår fråga. Personligen skulle jag vilja säga att vi behöver europeernas hjärtan. Efter min långa tid har jag vetat hur mycket Europa hjälper oss ekonomiskt, materiellt och politiskt, men det sker ofta utan hjärtan. Det är vad vi mest av allt behöver, hjärtans kärlek. Om alla européer ville stå vid vår sida och ge oss en förebild av kristlig kärlek, då skulle vi mycket snabbare kunna lösa våra problem. Den bästa hjälpen för Indien vore européer som kom till oss med den inställningen.

— *Och vilken är den bästa hjälp Indien skulle kunna ge Europa?*

— Ekonomiskt sett är Indien ett fattigt land. Men jag tror att varje indier har ett hjärta som är stort nog att kunna rymma hela världen. Vi har accepterat den vastliga demokratin och vi behöver europeernas hjälp för att förverkliga den och sprida den, och bekämpa fattigdomen, korruptionen och färdan för diktatur från alla sidor. Lyckas vi med det tror jag att Indien också skulle kunna bli ett land, där människor lever i frihet och av fri vilja vid Europas sida ger kärlek och omsorg till alla människor.

Vad är frihet? forts

målat upp framtidsperspektiv som innebär att det skulle vara möjligt att sterilisera en hel befolkning genom att blanda upp ett preparat i dricksvattnet. De som ville ha barn skulle få ansöka om och eventuellt beviljas ett motmedel.

Det avgörande valet kommer att stå mellan en diktatur av den Allsmäktiga Manniskan över människan och människor som är fria, därför att de gör vad de innerst vet är rätt, vad Gud vill.

Det vi mest av allt rebellerar emot och avskyr är ju att andra människor bestämmer över oss. Men är det inte just den livsform som många, många av oss själva har valt? Hur många regeras inte av fruktan för andra människor? Största delen av vår energi går då åt till att tanka på vilket intryck vi gör på andra människor.

Frihetens födelsestund kommer, när vi tar itu med det djupa begäret i oss efter andra människors uppskattning.

På en världskonferens i Caux skrev en tysk gruvarbetare ett skådespel, »Hoffnung» (hopp), som gav uttryck åt både smärtan över tragedien med en delad värld och sattet att bygga en ny värld. Skådespelet visades senare runt om i världen.

Denne gruvarbetare berättade att det som gjort det möjligt för honom att börja skriva var det faktum att han en morgon brutit med ett »gentlemen's agreement» som hade härskat mellan honom och hans vänner. Det hade gått ut på följande: Om du låter mig dricka i fred, låter jag dig göra det du vill, och så låter du honom använda sina pengar som han vill. Så är vi alla vänner, vi är fria och har det trevligt ihop.

Samma dag han beslutade bryta med det som var fel i hans eget liv och ta itu med det som var fel omkring honom, föddes en ny skaparkraft i honom, som tog sig uttryck i pjasen.

Skulle inte frihetens födelsestund för oss alla i Norden kunna innebära frigörelsen av en oerhörd skaparkraft, så att vi finge något totalt nytt att ge till världen?

Teame Mebrahtu, t h , i samspråk med en FN-funktionär från Somaliland

Lärare i u-land

Intervju med en
etiopisk lärare av
Gunnar Fur

En av deltagarna i den ledarkurs som pågått i Caux denna sommar har varit den unge metodiklararen vid Asmaras lärarseminarium i Etiopien *Teame Mebrahtu*. Han hade utvalts och sants till Caux av generalguvernören i Eritrea, där Asmara ligger. Seminariet i Asmara är ett av Etiopiens fyra med ca 350 elever från hela landet. Utbildningen omfattar två år och bygger på en tvåårig skolgång inom det etiopiska skolasystemet.

NY VARLD I BILD har bitt honom berätta något om undervisningens situation i Etiopien.

Etiopien är ett u-land med ett skolasystem som håller på att byggas upp, säger Mebrahtu. Det är ont om skolor och lärare, och skolplikt har inte kunnat införas ännu. Regeringens samarbete med byarna är dåligt. Men alltför inser hur nödvändigt och nyttigt det är med utbildning. Man märker också runt om i landet att folk börjar förstå vad det innebär att vara medborgare. Allt detta leder till en snabb förändring.

Staten stöder skolbyggen genom att i regel svara för inredning och genom att betala lärarlönen. Radio och press berommer de många storslagna kommunala och privata initiativ som tas överallt i landet.

— *Vilken ställning har lärarna?*

— Lärarna intar en nyckelställning i landets utveckling. Många lärare har en brinnande önskan att göra en insats för sitt land. Månadslönen är på ca 250 kr och lärarna är en låglöne-grupp trots att staten höjt lönerna. Många lärare tjänstgör på orter dit de måste sandas med helikopter, därför att vagrar saknas. Innan de lämnar seminariet får de en realistisk bild av de svårigheter som väntar dem. Lärarna har stora möjligheter att vidareutbilda sig genom fortbildningskurser under sommarlovet. Genom sådana kurser kan de till och med få rätt att studera vid universiteten.

— *Några andra aktuella problem?*

— Det förekommer disciplinproblem i skolorna, och man finner ofta målloshet och apati hos ungdomen. Lärare med de högsta betygen går ofta över till bättre avlönade yrken, till exempel inom affärslivet.

— *Vad anser Ni att undervisningens målsättning bör vara?*

— Alla skall ha rätt till utbildning. Ungdomen bör fostras till goda medborgare, som känner ansvar, är skäpande och beredda att tjäna sitt folk narsomhelst och varsomhelst. Skolan bör förmedla en livsåskådning som vägleder dem som individer och hjäl-

per dem att finna ett meningsfullt liv. En sådan livsåskådning, som bygger på respekt för människovärde och på kunskap om Gud och hans plan för världen och som forenas med sunda undervisningsprinciper, bör kunna skapa nationer med ledare som styrs av Gud.

— *Vilket ansvar har Europa för Afrika?*

— Det största ansvaret är att hjälpa Afrika att utvecklas tekniskt. Men samtidigt med detta tekniska bistånd borde europeerna exportera moralisk upprustningsanda för att göra det möjligt för afrikanerna att kunna glomma och förslå, vilket är nödvändigt för en riktig utveckling. Om de inte kan förmedla denna anda, så borde de i varje fall sluta upp att blanda sig i Afrikas inre angelägenheter och att exportera gudlös materialism och kulturellt förfall.

Afrika behöver européer som kommer för att tjäna och hjälpa Afrika att lösa sina egna problem. I stället för den bild vi fått av de vita som cyniska, egoistiska, exploaterande kolonisatorer vill vi mota dem som medmänniskor som är inställda på att skapa bättre samförstånd och bestående fred på jorden. Afrika har ett oerhört behov av den sortens vita idag.

Saxat och citerat...

REALISTISKT SETT AR SVERIGE idag nog världens rikaste land Men vi ar ett mycket litet folk, bara några promille av mänskligheten Den allra största delen av jordens befolkning ar mycket fattig, for vanliga svenskar utan specialkunskaper ofattbart fattig

Det reella inflytande vi kan ha i de internationella organisationerna ar dock mycket större an som motsvarar de två-tre promille vi utgör av mänskligheten

Jag forutsätter då att vi brukar detta inflytande i hoga moraliska syftens tjänst Det ar på den vagen vår rikedom och vårt oberoende ger oss mycket större inflytande an som svarar till vår litenhet

Det kan inte förvåna att jag inte känner större intresse for diskussionen om Sveriges så kallade u-hjälp Den uppgår till omkring 3 promille av vår nationalprodukt och gralet mellan partierna i riksdagen och pressen har gallt en skillnad av ett par tiondedels promille mer eller mindre Hela denna diskussion, liksom diskussionen i andra rika lander, visar att vi lever i ett dårarnas paradiset Den utveckling som på vetenskapliga grunder kan förväntas redan under de närmaste åren kommer att hårdhant formå oss att se våra förpliktelser till de fattiga landerna i en helt annan storleksordning

Vi som vill vara stolta over vårt folk, skulle onska att vi kunde vara litet mera framsynta och se problemen i stort, som de kommer att gestalta sig om bara några år

Professor Gunnar Myrdal

(i ett tal vid Broderskapsrörelsens kongress 5 8 1967)

VÅR TIDS SVENSKA UNGDOM ar att gratulera Världen har inte legat så öppen for någon tidigare generation, och ingen har haft så stora förutsättningar att göra en världsinsats Där andra vita mots med misstänksamhet, välkomnas människor från Norden, som ingen förknippar med kolonialism Vi har i Sverige fått en ny skola, där redan i målsättningen blicken riktas på en insats utover det egna landets gränser for att göra de unga »beredda till en insats även i internationellt arbete och till att förstå andra folks reaktioner»

Vad kan nu skolan göra for att rusta sina elever for en sådan insats? Språkundervisningen ar ett viktigt led och har i många fall nått överraskande snabba resultat I samhällsorienteringen ges också kunskap om »politiska förhållanden liksom om sociala och ekonomiska funktioner» Inom andra ämnen bibringas »förståelse for andra folks religiösa och kulturella situation»

Ar nu detta nog? Dessa kommunikationsfärdigheter och teoretiska kunskaper ar utan tvivel nödvändiga, men hur rustar vi de unga for de praktiska problem som de kommer att möta i lander där korruption och fördomar ar en daglig föreelse?

Svensk ungdom kan bara bidra till att lösa dessa problem, när den ar övertygad och medveten om vårt folks världsansvar Den har lärt sig det mellanfolkliga umgängets ABC — bara den som själv ar beredd att offra, kan inspirera till en självuppoffrande insats

Laroverksadjunkt

Sven Frænki

VARFÖR ANVANDER MÄNNISKOR NARKOTIKA?

Först och främst for att undfly livets svårigheter — hunger, törst, smärta — och for att uppnå en lyckoupplevelse så intensiv att den övergår i smärta

For det andra for att höja sin egen fysiska, intellektuella och sexuella kapacitet Affarsmannen, studenten, idrottsmannen kanske tar amfetamin for att stimuleras, lugnande medel for att bli kvitt sin

angslan och sömnmedel for att kunna sova Västerns intellektuelle gör vad som helst for att bevisa att han ar fri

For det tredje for att kunna klara av andra människor, antingen det gäller enskilda eller samhället

Narkotika, sexuell omåttlighet och andra surrogat ar en direkt följd av livsvillkoren i dagens värld och av det faktum att alltflera människor inte formår anpassa sig till dessa villkor

Men varje gång jag gör något som ar orätt, slår jag vatten på kvarn åt dem som anser att världen ar vansinnig, att samhället måste brytas ned och att vi måste ta vår tillflykt till narkotikans illusionsvärld

Vi står inför ett val Vi ar

1 fria att försöka glomma verkligheten genom narkotika och andra njutningar Men då får vi inte glomma att vi därigenom blir slavar inte bara under narkotika och sex utan också under dem som utnyttjar dessa saker ekonomiskt

2 fria att samarbeta med dem som medvetet arbetar på att underminera folkkaraktären

3 fria att bli en del av de massor av människor som likgiltigt låter utvecklingen ha sin gång, därför att livet redan ar så invecklat och som en dag kan vakna upp i ett politiskt system som de själva inte velat ha

Låt oss vara klara på att dessa tre former av frihet leder till diktatur

4 Slutligen ar vi fria att samarbeta med dem som vill upprätta verklig frihet i världen En värld där alla har bröd, arbete och frihet från fruktan for framtiden Friheten att tjäna sin nästa i odmjuk vetenskap om att ens egen natur kan komma till korta och att friheten bar froet till slaveri inom sig, om det inte ar friheten att vara Guds barn, att älska Gud och att bli ännorlunda

Det finns bara tre sätt att förhålla sig gentemot den moderna världen — att underkasta sig, att undfly den, att förändra den

Professor Joel Bonnal

(prof i neurokemi vid universitetet i Liège)

Med ett kliv in i atomåldern

Forberedelser för självständighet i Papua - Nya Guinea

»Inom en mycket kort tidsrymd har 700 miljoner människor nått oberoende. Men efter detta har man fått uppleva mera blodsutgjutelse, mera oro och mera motsättningar. Kommer vi att göra detsamma här i Papua-Nya Guinea? Vi kan planera för att undvika alla dessa problem.»

Detta sade dr Reuben Taureka vid en konferens för Moralisk upprustning i somras. Dr Taureka är den högste infodde statstjänstemannen i Papua. Han anspelade på den hogaktuella situationen i sitt land. Bara omkring 30 år efter det att befolkningen i Nya Guineas hoglanta inland mott den moderna civilisationen och tagit det jattestora klivet från stenaldern in i atomåldern, står landet inför utsikten att få full inre självstyrelse.

I detta läge besöktes Papua-Nya Guinea i somras av Moralisk upprustningsmusikaliska show »Vakna, Matilda» (»Wake up, Matilda»). Den ger en bild av Australien som det är i dag

och världen sådan den kunde bli i morgon. Medlemmarna i truppen kom från åtta olika länder, däribland representanter för Australiens urbefolkning och maori-folket, de infodda på Nya Zeeland.

Papua-Nya Guinea är den östra delen av den efter Grönland näst största ön i världen — ett vackert tropiskt land med spetsiga bergskedjor, som går upp till ca 5 000 m. Få vägar existerar och transport sker nästan helt med flyg. Landets 2,3 miljoner invånare är uppdelade i ett tusental stammar med 700 olika språk. Men bara något hundratal av dessa har större utbredning. Medan västra delen av Nya Guinea under namnet Väst-Irian sedan 1963 administreras av Indonesien, lyder den östra delen, Papua-Nya Guinea, under Australien. Den norra delen av detta, Nya Guinea, utgör ett FN-mandat.

Papua-Nya Guinea styrs av en skicklig administrator från Australien med

ställning motsvarande en guvernör, en regering och en folkrepresentation. 44 av de 64 »riksdagsmännen» utses sedan 1964 genom allmän och lika rösträtt. Administratören liksom regeringen i Canberra har ännu vägrat mot folkrepresentationens beslut. Det finns motsättningar mellan det mera utvecklade kustlandets folk och folket på höglandet, där man tycker sig behöva mer tid för att hinna ifatt utvecklingen, innan landet får full inre självstyrelse. Flera politiska partier har bildats inför valet 1968. Australien satsar årligen 400 miljoner kr på landets utveckling.

»Vakna, Matilda» kom till landet på inbjudan av Dirona Abe, statssekreterare i halsdepartementet, och andra ledande papuaner. Då Abe inbjöd aktionsgruppen, yttrade han: »Australien, Papua och Nya Guinea är menade att arbeta tillsammans och bli ett monster för riktiga relationer mellan olika raser, en demonstration av en ny dimension av rasenhet — en enhet i hjärtat, karaktären och målsättningen.»

17 000 människor såg »Vakna, Matilda» vid föreläsningar i det fria och i teatrar, på tre olika språk. Man visade också filmer och gav program i radio och i många skolor.

I januari i år öppnade premiärminister Holt Moralisk upprustnings Stilla havskonferens i Melbourne. Han gjorde där ett viktigt uttalande om sitt lands politik gentemot Asien. Han sade, att Australiens hjälp skulle ges i en anda av vanskap, inte »som smulor från den rike mannens bord» och att det var oklokt att sända »underutvecklade människor till underutvecklade länder».

Till en föreställning nyligen i Canberra kom Australiens premiärminister Harold Holt med maka jämte

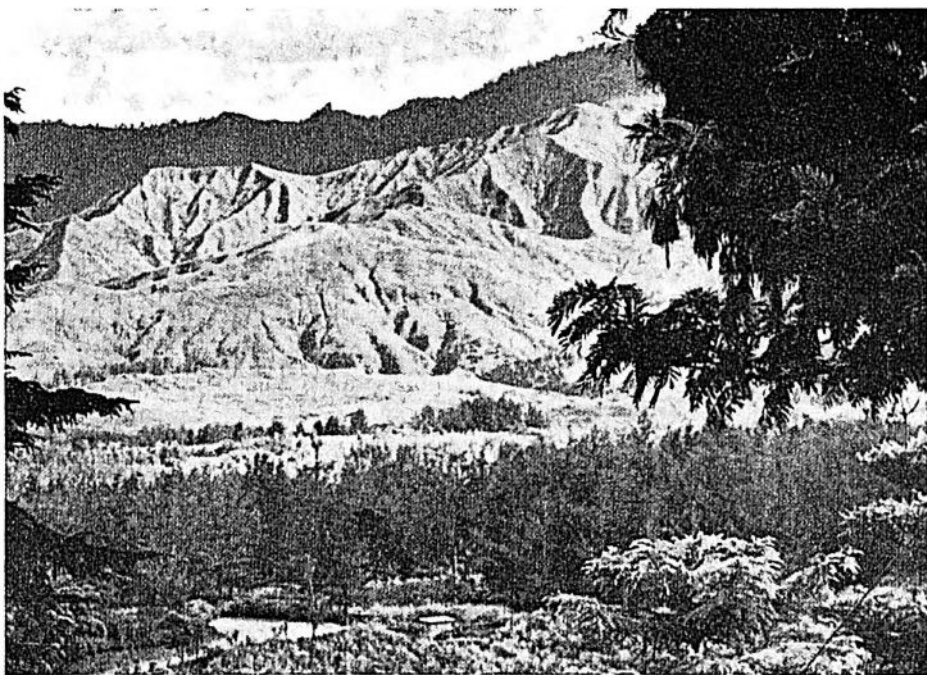
Ungdomar från Australien och Nya Zeeland sjunger för den papuanska befolkningen ur sin musikal »Vakna, Matilda»

► hovdingen Hammer de Roburt, som ledde en delegation till Canberra för att förhandla om självständighet för ön Nauru. Tre av dennes rådgivare samt ledande papuaner, inkluderande undertecknare av ett nyligen framställt krav på inre självstyrelse, var också närvarande.

Delegationen från Papua, som kom till huvudstaden med »Vakna, Matilda», motte och talade under två veckor med ledare för både regeringen och oppositionen om sitt territoriums framtid, vilket nu oavbrutet skapar nyheter i Australiens press.

Till föreställningarna i Canberra kom också utrikesminister Paul Hasluck med mera. Efteråt sade han till truppen »Det sannaste ordet om Australiens och Nya Zeelands roll har redan sagts från scenen i kväll. Vi har en uppgift i Stilla havs-varlden och vi måste utföra den tillsammans».

Ett uttalande av en ledande politiker inom Australiens arbetarparti, Kim Beazley, som är vice ordförande för parlamentets utrikesutskott, säger, att besöket av »Vakna, Matilda» i Canberra hade hjälpt till att skapa en verklig samhörighetskänsla mellan Australien och dess grannar i Stilla havet. Han understök, att »våra relationer med Papua-Nya Guinea nått en ny nivå av statsmannakonst» efter papualedarnas besök i Canberra.

Papua-Nya Guinea – ett vackert tropiskt land med spetsiga bergskedjor

Från Expo till Esbjerg

Omkring sjuttio skolungdomar och lärningar gästas från Danmark med en tysk musikal, *Sing-Out Deutschland*. De kommer direkt från föreställningar på Expo-67 i Montreal. Under juli och augusti deltog de i den världsfestival för *Sing-Out*-ungdom som vi berättar om på annan plats i detta nummer.

De tyska ungdomarna som i sin trupp också har ungdom från Danmark, Finland och Italien har inbjudits till en rad städer på Jylland av ungdomsorganisationer och enskilda borgare i dessa städer. Premiären ägde rum i Esbjerg den 16 september. Musikalen har också givits på en gymnasial folkhögskola, på ett regemente i Haderslev och kommer senare bli till Ålborg och Herning.

Något nytt forts fr sid 6

landerna har den gamla arten av mänskliga fordärvat så mycket av det stolta verket. MRA talar om Guds rost i vårt inre ordvalet är inte det väsentliga utan innebörden. Samvetets rost går lika bra. Det goda hos svensk arbetarrörelse bröt mark för nuvarande generation.

Freden måste fördjupas så vi kan tala om frid på jorden, den frid som kommer från hjärtat. Det är vanligt enkelt folk som kan astadkomma förändringar till det bättre i världen. Vi måste komma ihåg att även statsmän och olika förhandlingsdelgerade har personliga problem, kanske lika stora som dem vilka skall behandlas. Viktigt är, för att använda ett uttryck av MRA, vad är rätt, inte vem som har rätt.

SVAKSTRØMSKOMPONENTER

Lystryknapper
omkastere releer koblingsmateriell
multistikkontakter

80 år som spesialforretning
i svakstromsbransjen

O. ØSTMO A/S

Rådhusgt 3, Oslo 1

hänt och sagt världen runt

Nantes, Frankrike - "Vi befinner oss i en kapploppning med tiden för att besegra splittrande krafter", sade vice ordföranden för stadsfullmäktige i Nantes vid premiären av en ny fransk musikalisk komedi, "Stackars Clementine". 80 personer från Frankrike, Storbritannien och tio andra länder har med denna musikal inlett ett aktionsprogram för moralisk utrustning i regionen Loire Atlantique med dess hamnar.

London - Vid inspelningen av ett program för hollandsk TV i Westminsterteaterns kulturcentrum hävdade en grupp brittiska fackföreningsmän att arbetarrörelsen i Europa nu måste överbrygga klyftan mellan välfärdslanderna och utvecklingslanderna. Ordföranden för byggnadsarbetarna i Coventry, Les Dennison, sade att Europas byggnadsindustri kunde hjälpa Indien att bygga hus för de 70 miljoner familjer som inte har tak över huvudet.

Mackinac Island, Michigan - "En veritabel Schubert bland musiker, en melodins mastare", så karakteriserades den skotske kompositören George Frazer av en framstående amerikansk kompositör. De sista veckorna av sitt liv - han dog den 27 augusti - tränade George Frazer ungdomar i de stora Sing-Out-ensemblerna. Under sitt liv skrev han tusentals sånger, musiken till stora musikaler som "Den försvinnande on", "Livets höjdpunkt" och framför allt "Give A Dog A Bone", som nu filmats. Han regisserade filmerna "Frihet" och "Orkanen". Hans första sång hette "Brobyggare", ett namn typiskt för hans livsverk. "Han förde himlen närmare oss människor genom sin musik och människor närmare himlen genom sitt liv" sade en vän om honom.

Calcutta - Världen behöver Indien, Indien behöver världen, indierna behöver varandra, Indien behöver Gud och indier kan bli annorlunda - påstår en grupp indiska ungdomar i en helsida som de låtit publicera i en av Indiens populära dagstidningar, The Statesman, den 9 september. Ungdomarna, som representerar alla samhällsgrupper från kapitalister till kastlösa, är övertygade om att Indien "under Guds ledning kan åstadkomma mer de fem kommande åren än det gjort de senaste tvåhundra".

Bonn - Tidskriften "Det Basta" har infört en artikel om Sing-Out-rörelsen i sina upplagor i USA, England, Schweiz, Norge och Tyskland. Den tyska avdelningen av grammfonbolaget CBS säger att inspelningen av Sing-Out-skivan "Ein Hoch auf die Menschen" är den LP-skiva som sålts mest i år.

Caux, Schweiz - Ario Pireno, tidigare ordförande för 4½ miljon ungdomar i Indonesien, yttrade på världskonferensen i Caux den 17 sept. "Varje människa har rätt att kampa för sitt land men inte att hysa bitterhet. Jag hade intet till overs för holländarna. Nu vill jag be om förlåtelse för min bitterhet." Pireno, som spelade en framskjutande roll i självständighetskampen var en av de ansvariga för exproprieringen av holländska affärsintressen i Indonesien. Han talade i Caux som svar på en hollandsk arkitekt, Trudes Voorhove, vilken efter sexton år i Indonesien förklarade att han ville gottgöra sitt översitteri gentemot indonesierna.

DRICK OCH SMAKSATT MED AKTA SOLMOGEN LIME-CITRON

Revolutionerande enkelt - kul - gott

Mr. LEMON

akta citronpulver
motsvarar 40 st
solmogna citroner

Mrs. SWEET

är 50 gånger sötare än socker
KALORIFRITT
KVALITETSSÖTNINGSMEDEL

HÅLLER HELA FAMILJEN I FORM

Mrs SWEET and Mr LEMON, två nya och for-
namliga produkter för hushållet.

Ni kan nu snabbt och enkelt sätta piff på an-
rättningen.

Mrs SWEET and Mr LEMON, (natriumcyklamater
o solmogna citroner) — en strong kombination.
Passar även för diabetiker.

DERNINGS AB

GÖTEBORG